

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Tavasziné dr. Tímár Karolina ügyvéd által képviselt felperesnek a Hernádi és Kovács Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Hernádi Eleonóra ügyvéd által képviselt Magyar Energia Hivatal [1081 Budapest, Köztársaság tér 7., Hiv. sz.: ...] alperes ellen energia ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2010. évi október hó 8. napján kelt 28.K.32.061/2010/3. számú ítélete ellen az alperes által 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 20.000 (azaz húszezer) forint kereseti - és 36.000 (azaz harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes helyszíni ellenőrzést végzett ... felhasználónál (a továbbiakban: felhasználó), amelynek során egy átkötött kismegszakítót talált, amelyet az üzletszabályzata (a továbbiakban: ÜSZ) 6.10.2.f) pontja szerinti szerződésszegésnek minősített és ennek megfelelő összegű kötbért (amperenként 15.000 forint) kívánt érvényesíteni a felhasználóval szemben. Az alperes a 2010. március 16. napján kelt ... számú határozatával a felhasználó panaszának részben, az ÜSZ 6.10.2.f) pontjának megsértése tekintetében helyt adott, ugyanakkor megállapította, hogy a felhasználó megsértette az ÜSZ 6.10.2. b) és e) pontjában foglaltakat, amelyre tekintettel a felperes az ÜSZ 6.11.2. pontja szerinti kötbért (amperenként 7.500 forint) érvényesíthet. A határozat indokolása szerint a 2009. április 9. napján kelt 0014316 számú ténymegállapító jegyzőkönyv 3. pontjában rögzített „2 db kismegszakító át volt kötve” kitétel, valamint a helyszínen készített 3 db fényképfelvétel nem alkalmas a joghatással járó kötbér megállapítására, mert

nem támasztják alá a mérő megkerülésével történő vételezést. A mérő megkerülésével való vételezést a felhasználó fogyasztási szokásairól készült fogyasztási kép sem támasztja alá. Ugyanakkor a kismegszakítót a felhasználó nem köthette volna át, a bemeneti áramkorlátozók átkötésével a felhasználónak lehetősége volt a mérés befolyásolására vagy a mérő megkerülésére. Ezzel megvalósult az ÜSZ 6.10.2. b) és e) pontja szerinti szerződésszegés.

A határozat részbeni, az ÜSZ 6.10.2.f) pontjára vonatkozó rendelkezésének megváltoztatása illetve hatályon kívül helyezése iránt előterjesztett keresetében a felperes állította, hogy helytálló a felhasználóval szemben támasztott kötbérigénye. A felhasználó a kismegszakítót bizonyítottan megkerülte (átkötötte), így a fogyasztásmérő berendezést is megkerülte, mivel az ÜSZ 2.17. pontja szerint a kismegszakító a fogyasztásmérő berendezés része.

Az alperes a határozatban foglaltak fenntartása mellett kérte a kereset elutasítását. Hangsúlyozta, hogy csak az átkötés ténye bizonyított, a fogyasztásmérő megkerülése nem. A kismegszakító fogalmilag ugyan a fogyasztásmérő berendezés része, de nem része a fogyasztásmérőnek. Az ÜSZ 6.10.2. e) és f) pontjaiból következően különbséget kell tenni a fogyasztásmérő megkerülése és a fogyasztásmérő berendezés megkerülése között. A szabálytalan átkötés ugyan lehetővé teszi a méretlen vételezést, de csak akkor, ha az átkötött vezeték nem a mérőhöz vezet. Erre vonatkozó bizonyíték azonban nem került elő.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. Indokolása szerint a perben felmerült jogkérdés eldöntéséhez sem műszaki szakértő bevonásához, sem a megrogálás és a megbontás szavak nyelvtani, szemantikai értelmezésére sem volt szükség. Kifejtette, hogy az ÜSZ 6.10.2.f) pontja vagylagosan rendelkezik, a jogsértés megállapítására ezért elegendő, ha a fogyasztó a megbontott vagy befolyásolt fogyasztásmérő berendezésen keresztül vételez. A perben nem volt vitatott az, hogy a felhasználó a fogyasztásmérő berendezéshez tartozó kismegszakítót megbontotta, vélhetően azért, hogy ily módon az ingyenesen engedélyezhető mennyiségen felüli amperszámon túl vételezzon. Ezt igazolja a fogyasztási kép és az abból levont alperesi megállapítás is. A határozat ezért a felperes által kifogásolt részében jogszabálysértő, az új eljárásban az alperesnek az elsőfokú bíróság jogértelmezése alapján kell a felhasználó panasz-ügyében eljárnia.

Fellebbezésében a felperes elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, másodlagosan hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára való utasítását kérte. Előadta, hogy az eltérő jogkövetkezmény már önmagában is mutatja, hogy különbséget kell tenni az ÜSZ 6.10.2.e) pontjában és a 6.10.2.f) pontjában rögzített magatartások között. A fogyasztásmérő berendezés megbontása még nem tekinthető a mérés befolyásolásával egyenértékű cselekménynek. Az ÜSZ 6.10.2.f) pontjába azok a cselekmények tartoznak, amelyek a mérést ténylegesen befolyásolják. Erre utaló bizonyíték azonban nem áll rendelkezésre. A kismegszakítók átkötése során a

méretlen vezeték hozzáférhető volt, tehát a mérés befolyásolására lehetőség nyílt. Ezért az ÜSZ 6.10.2.e) ponthoz tartozó kötbérigény érvényesíthető.

A fellebbezéssel szemben a felperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A másodfokú bíróság az alperes fellebbezését a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340.§-ának (5) és (6) bekezdései alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253.§-ának (3) bekezdésének megfelelően az elsőfokú bíróság ítéletét kizárólag a fellebbezési kérelem keretei között vizsgálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel a jogvita eldöntéséhez szükséges tényállást, a vonatkozó jogszabályi rendelkezések helytelen értelmezése folytán azonban téves jogi következtetésre jutott a határozat jogszerűségét illetően. Az alperes fellebbezésében foglaltak alkalmasak voltak az elsőfokú ítélet megváltoztatására.

A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes keresete alapján jogkérdésben kellett döntenie, sem műszaki szakértő bevonására, sem pedig a megrongálás és a megbontás szavak szemantikai értelmezésére nem volt szükség. Azt is helyesen rögzítette, hogy a perben nem volt vitatott az, hogy a felhasználó a kismegszakítót megbontotta.

Az ÜSZ 6.10.2.e) pontja szerint szerződésszegésnek minősül különösen, ha a rendszerhasználó olyan módon megrongált fogyasztásmérő berendezésen keresztül vételez, amely a mérés befolyásolását vagy a fogyasztásmérő berendezés megkerülését lehetővé teszi. Az ÜSZ 6.10.2.f) pontja alapján pedig szerződésszegésnek minősül a rendszerhasználó részéről, ha a fogyasztásmérő-berendezést megbontja, megbontott vagy befolyásolt fogyasztásmérő berendezésen keresztül vagy a fogyasztásmérő megkerülésével vételez.

Az ÜSZ 6.10.2. pontja a leggyakrabban előforduló felhasználói szerződésszegéseket rögzíti. A e) és az f) alpontjában meghatározott tényállások hasonló tényállási elemeket tartalmaznak, ezért azokat egymástól függetlenül értelmezni nem lehet. Az egyes szerződésszegések pontos tartalmának megállapításához eligazítást nyújt az alkalmazandó jogkövetkezmény. Ezek szerint az f) pontban foglalt eset lényegesen súlyosabb szerződésszegésnek minősül, mint az e) pontja szerinti, hiszen az f) pont szankciója az amperenkénti 15.000 forint összegű kötbér szemben az e) pontban foglaltak megvalósulásakor igényelhető amperenkénti 7.500 forintos kötbérrel.

A fentiek tükrében a másodfokú bíróság megítélése szerint mindkét esetben sérült fogyasztásmérő berendezésen keresztül történő villamos energia vételezéséről van szó, a különbség abban mutatkozik, hogy ezzel összefüggésben bizonyítást nyert-e

a mérés befolyásolása, illetve a méretlen vételezés. Ha ugyanis a sérülés csupán ennek a lehetőségét biztosítja, de ténylegesen nem igazolt a mérés befolyásolása vagy a méretlen vételezés, akkor az e) pont szerinti szerződésszegés valósul meg, amikor pedig a fogyasztásmérő berendezés sérülése mellett a mérés befolyásolása (vagy méretlen vételezés) is bizonyítást nyert, akkor az f) pont alapján követelhet kötbért a felperes a felhasználótól. Kisebb súlyú tehát az a szerződésszegés, amikor a felhasználónak pusztán lehetősége nyílik a mérés befolyásolására és lényegesen súlyosabb megítélés alá esik az az eset, amikor a felhasználó a mérést ténylegesen befolyásolta is. Az elsőfokú bíróság az f) pont szerinti szerződésszegést az e) pontban foglaltaktól függetlenül vizsgálta és nem tulajdonított az eltérő jogkövetkezményeknek sem jelentőséget. Ennél fogva az f) pontban foglalt tényállás általa levezetett értelmezése lényegében megegyezik az e) pont szerinti esettel, vagyis a két szerződésszegés között az eltérő jogkövetkezmények ellenére sincs lényegi különbség; ez a jogi érvelése nem fogadható el.

A peradatok alapján megállapítható, hogy nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, amely a mérés tényleges befolyásolását alátámasztaná. Az elsőfokú bíróság maga is csak feltételezte, hogy a felhasználó a kismegszakítót azért bontotta meg, hogy ily módon az ingyenesen engedélyezhető mennyiségen felüli amperszámon felül vételezzon. A kismegszakító átkötésével valóban lehetővé vált a felhasználó számára az, hogy a szerződött teljesítményt túllépje. Nem bizonyítja azonban semmi, hogy ezt valóban meg is tette. Ennek hiányában az ÜSZ 6.10.2.f) pontja szerinti feltétel nem valósult meg, ezért a felperest csak az ÜSZ 6.10.2.e) pontjában foglalt jogkövetkezményt alkalmazhatja.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a felperesnek a perben nem sikerült bizonyítania, hogy az alperes határozatának az ÜSZ 6.10.2.f) pontjára vonatkozó rendelkezése jogszabálysértő, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

A végső soron pervesztes felperes a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles a kereseti és a fellebbezési illeték viselésére.

, 2011. évi április hó 27. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. a tanács elnöke, dr. Vitál-Eigner Beáta sk. előadó bíró,
dr. Bacsa Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő

